

Sygn. akt IV P -upr 1/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Giżycku IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Bożena Makowczenko

Protokolant st. sekr. sądowy Justyna Kurzynowska-Lubecka

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. F.**

przeciwko (...) **S.A. w Z.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej (...) SA w Z. na rzecz powoda W. F. kwotę **1787,43 zł** (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt siedem 43/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.02.2014r do dnia zapłaty z uwzględnieniem kolejnych zmian stopy procentowej.
2. W pozostałym zakresie powództwo oddala.
3. Nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której powód był zwolniony.

Sygn. akt IVP 1/14upr

UZASADNIENIE

Powód **W. F.** w pozwie z dnia 3 stycznia 2014r. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 1787,43 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za węgiel w naturze za rok 2013 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2014r. do dnia zapłaty.

Do pozwu załączył między innymi odpisy wyroków SR w Giżycku z dnia 14 listopada 2013r., z dnia 21 lutego 2007r., w których żądania powoda były uwzględniane.

Pozwany pracodawca – (...) SA **w G.** – w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie żądań powoda w całości i o zasądzenie od powoda kosztów postępowania.

Pozwany podniósł, iż powód nie wskazał okoliczności uzasadniających właściwość przemienną Sądu Rejonowego w Giżycku wobec czego właściwym Sądem pozostaje Sąd Rejonowy w Zabrzu.

Pozwany wywodził nadto, że w dniu 6 lutego 2014r. (...) SA zawarła z organizacjami związkowymi porozumienie dotyczące ograniczenia świadczeń dla emerytów górniczych. Powód był pracownikiem KWK (...), która weszła następnie w skład (...) SA. (...) jest następcą prawnym KWK (...). Powód wywodzi swoje uprawnienia z racji zatrudnienia w KWK (...) i stąd ograniczenia dotyczące emerytów górniczych winny mieć zastosowanie również wobec

powoda. Powód nie wykazał nadto dlaczego przysługuje mu 3 tony rocznie a nie 2,57 tony jak wynika to z zasad przyznawania bezpłatnego węgla emerytom, rencistom, i innym osobom będących pracownikami.

Sąd ustalił i zważył, co następuje;

Na wstępie Sąd zauważa, że zarzut strony pozwanej odnoszący się do niewłaściwości miejscowej tutejszego Sądu jest chybiony. Otóż, w myśl art. 461§1 kpc powództwo w sprawach z zakresu prawa pracy może być wytoczone bądź przed sąd właściwości ogólnej pozwanego, bądź przed sąd, w którego okręgu praca jest, była lub miała być wykonywana, bądź też przed sąd, w którego okręgu znajduje się zakład pracy.

Z akt spraw, które do tej pory toczyły się w Sądzie miejscem Rejonowym w G., a w szczególności z treści uzasadnień wyroków, wynika, że miejscem świadczenia przez powoda pracy był Ośrodek (...) w R. a zatem tutejszy Sąd jest sądem właściwym miejscowo do orzekania w niniejszej sprawie. Wobec powyższego Sąd nie uwzględnił wniosku strony pozwanej o stwierdzenie niewłaściwości miejscowej i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrze.

Przechodząc zaś do meritum sprawy wskazać należy, iż powód W. F. zatrudniony był u pozwanej od 1 maja 1994r. do dnia 31 grudnia 1996r.. Wcześniej był pracownikiem Kopalni (...) w G.. Umowa o pracę pozwanym zawarta została w związku z porozumieniem do jakiego doszło między Kopalnią a pozwana spółką. Pracownicy, w tym powód, którzy rozwiązyali umowy o pracę z KWK (...), zostali zatrudnieni na nowych warunkach pracy i płacy u pozwanego.

Powód zatem, na mocy art.23¹ kp stał się pracownikiem pozwanego i miały do niego zastosowanie postanowienia Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników (...) spółki (...), w skład której wchodziła KWK (...).

Kwestia owego przejścia i mocy wiążącej układu wobec powoda były przedmiotem prawomocnych rozstrzygnięć tutejszego Sądu. Pierwszy wyrok w tej sprawie (IV P 28/02) zapadł w dniu 23 kwietnia 2002r. a zasądzono w nim na rzecz powoda kwotę 12780 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za węgiel. Podstawą orzeczenia było przyjęcie, że uprawnienie do bezpłatnego węgla o jakim mowa w układzie zbiorowym pracy dotyczy także powoda.

Zgodnie z tym układem – Zakładowym Układzie Zbiorowym Pracy dla pracowników (...) Spółki (...) (w skład której chodziła KWK (...)) - uprawnienie do bezpłatnego węgla w naturze przysługują emerytom i rencistom w wymiarze 3 ton rocznie (§2 załącznika do układu – Z. przyznawania bezpłatnego węgla emerytom, rencistom i innym osobom będącym nie pracownikami).Nadto, na wniosek osoby uprawnionej dopuszcza się możliwość realizacji bezpłatnego węgla w ekwiwalencie pieniężnym według ceny węgla deputatowego obowiązującej w dniu realizacji. (§7) (k. 7 akt)

W kolejnym wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 7 czerwca 2004r. zasądzono na rzecz powoda od pozwanej z tego samego tytułu ekwiwalent za węgiel za lata 2001 – 2003 kwotę 3690 zł.

Wywodzono w uzasadnieniu, iż regułą jest, iż pracownik przechodzący do nowego pracodawcy w trybie art.23¹ kp niejako przenosi również uprawnienia wynikające z przepisów prawa pracy. Innymi słowy – dotychczasowe warunki pracy i płacy dotychczas wynikające regulaminów lub układów zbiorowych pracy są inkorporowane do umowy o pracę i dopiero nowy pracodawca może je zmienić przez wypowiedzenie lub porozumienie stron. Zatem powód, przechodząc do pozwanego, nadal miał prawo do ekwiwalentu za bezpłatny węgiel. Podstawą tego uprawnienia nie były już postanowienia układu zbiorowego pracy, gdyż ten już nie obowiązywał u pozwanego, lecz swoje roszczenia w tym zakresie powód mógł opierać o treść umowy o pracę. Do zmiany umowy w tym zakresie niezbędne jest wypowiedzenie warunków pracy i płacy lub porozumienie stron w tym zakresie. Pozwany nie wypowiedział powodów tych warunków oraz nie doszło do zmiany tych warunków w drodze porozumienia między stronami.

/dowód; wyrok z dnia 7 czerwca 2004r., uzasadnienie – k. 129, 137-142 akt IVP 68/03/

W sprawie IVP 61/06 także zasądzono na rzecz powoda odpowiednie kwoty z tytułu ekwiwalentu za bezpłatny węgiel.

/Dowód: wyrok k.9/

W sprawie z kolei IVP 99/09 zasądzono na rzecz powoda od pozwanej kwotę 4395 zł tytułem ekwiwalentu za bezpłatny węgiel.

/dowód: odpis wyroku – k. 50, uzasadnienie wyroku – k. 51-53/

W wyroku zaś z dnia 14 listopada 2013r. w sprawie IVP 74/23 zasądzono z tego tytułu na rzecz powoda kwotę 3419,94 zł przy czym żądanie dotyczące roku 2013 zostało oddalone jako złożone przedwcześnie.

/dowód; wyrok – k. 8/

Tak więc i niniejszej sprawie przesłanką orzeczenia było ustalenie, że do chwili obecnej pozwany w żaden sposób nie zmienił warunków pracy i płacy dotyczących powoda w zakresie jego uprawnienia do ekwiwalentu za bezpłatny węgiel o jakim mowa w przywoływanym na wstępie układzie zbiorowym pracy, a które to uprawnienie zostało inkorporowane do umowy o pracę powoda łączącej go z pozwaną. W świetle bowiem powyższych ustaleń czynionych w kolejnych sprawach, twierdzenia pozwanej, iż nie obowiązują jej uregulowania w zakresie uprawnienia powoda do bezpłatnego węgla i ekwiwalentu z tego tytułu, uznać należy za pozbawione podstaw.

Pozwany wprawdzie załączył do odpowiedzi na pozew tekst dokumentu o nazwie - Porozumienie zawarte w dniu 6 lutego 2014r. pomiędzy zarządem (...) SA a organizacjami związków zawodowych w trybie art.9 kp, w którym w §6 mowa jest o tym, iż zmniejsza się roczny wymiar bezpłatnego węgla przysługującego emerytom, rencistom i innym osobom nie będącym pracownikami o jedna tonę rocznie na okres 2 lat. W §13 porozumienia z kolei wskazano, iż wchodzi ono w życie z mocą od 1 stycznia 2014r.

/dowód: porozumienie – k. 43 – 45/

Na wstępie wypada podkreślić, iż Sąd nie mógł potraktować owego porozumienia jako dokumentu o jakim mowa w art.245kpc czy w art. 244kpc. Nie jest to przecież oryginał dokumentu, brak na nim podpisów stron go zawierających jak też brak jest poświadczenia za zgodność z oryginałem tego wydruku .

Tak więc jego treść musi pozostać bez wpływu na niniejszą sprawę.

Żądanie zatem powoda dotyczące ekwiwalentu za bezpłatny węgiel za rok 2013 jako uzasadnione należało uwzględnić. Zasądzona natomiast kwota 1787,43 zł wynika przedstawionych przez pozwaną w sprawie IVP 74/13 cen węgla w roku 2013. (k. 6).

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasada odpowiedzialności za wynik procesu.